

VỀ KINH BẮC

Thơ

HOANG CẨM

1960

Chép gửi
Hoàng Hùng
cho mai sau của
chúng ta

Hà Nội, tháng Tám 1982

HCAM

VỀ KINH BẮC

nhịp Một
CẦU KHẨN

Đêm Thơ

CÚI LAY MẸ con trở về Kinh Bắc
 Chiều xưa gió quạt voi lông
 Thân cau cút vầy dưới mèo trắng mốc
 Chuồn chuồn khiêng nẩy sang sông

Đê mười tám khúc Văn giang,
 Chuông Bách môn đô xô gõ má
 Mây thành thời lúa
 Nẻo Đông triều khép mở gió kỳ lân
 Chớp rạch dáng tiên vén xiêm xoa ngũ
 Thoát chim
 Gâu dầy đa' Thiên thai

Đi đầu

Trăng mây xêch vông cung
 bán nát chiều mai
 giáng đơ
 Châu châu ma vờn cô' yếm xây

Đêm Kim

SỜ KINH BẮC phải đầu con nghen khóc
 Con không cười
 Con thoáng nhớ thoáng quên

Hình nhân má' điệp tóc mực tàu
 Mắt nghiêng dựa liếp
 Mai nhảy vào đám lửa gió đầu
 Găm Song Cầu Khoác lại áo ngày xưa

Da trứng bóc
 Rủ bụi tàn nhang

Phía đông kéo cửa xe' gỗ
 Phía tây chày nện ván thiên
 Ông phở may già mười đêm chày' ngủ
 Ru xô gai biên động tìm Kim

51 8
Kên già lam ai tập thời?
Gió mát chời xuân đay ng hiên luy tre đay
Năm ba gà trái hoa bãi lều thuy
Một tré' sô Sinh
đuôi giọng mèo hoang qua miếu mưa phun

Giặc bên sông đả cảm cớ hạ trại

Mẹ đon con rung gậy miá Dương Trèo

Không gặp người quen
 hồ
 ngộ cũ

Đêm xuống
 lâm lâu hoang
 Trò chuyện gì ai đâu
 Mồ thánng giêng mùa xúng
 Đăm ca dao sao diêu
 chiêu lịm tím lũng trâu

Bởi Ngamy Sao mẹ bắt đèo bông

7

Đêm Mọc

VỀ KINH BẮC phải đầu con hé' miệng
Khé' chua với bột lộng tay

Trăng pháo động thân cau mờ' bời
Gần tênh chỗ đá Ba Vi

Triec gì nhau nữa
Lúa ong bầu chằm lúa' gót chân

Cối Thanh ép mỏng
Bao giờ lim gãy đá tan

Ngủ lại giấc mơ dang dở
Chùm cau căng nứt mạch tâm

Yên may ba ngày mẹ vá lại
Khuya nghe buồn động bóng đêm rằm

Súng lên giôm dao rằm rịch
Chua lá' man lay muối ngủ mê

đêm Thủy

ĐỀ KINH BẮC phải đầu con nhắm mắt
Gãi mảnh quỳng giàn thiên lý đời tua rua

Chùa Phật tích rười trong mần lúa bạch
Trông Đuan Âm má ửng bờ quần

Chuồn chiu còi yếm
Chuồn sồn đời khăn
Cầu kinh tế tế mười ngón tay mẫy
Mơ đêm hề cuộc lộn
Ao mũa giăng gít la' trượng sinh

Gió vào trâm của
Gió ra hông da trính nui
Gió vào xanh quan lục
Gió ra vãng thờ mít
ong bay vai áo tiêu thon mình .

Mãi dõ con
 Mắt của nghênh
 già cảnh già người
 Càng hy vọng tua lên trời
 đời bao

Chiều cơm sương
 Năm ngón tay lẩn mộng trẻ nhỏ

Trắng lên chém đầu ngọn gió
 Cảnh si bưng châu máu chát chao
 Cuối năm ri râm tiếng khóc
 " - Chàng ơi ngựa tía vờn đảo ... "

Chợt mê thét giữa sân
 Nét mặt chui Thiên toạc lưng trâu mộng

Màu đỏ
 Mây đùn
 Gió lộng

Sớm mai đi

Đêm Hỏa

VỀ KINH BẮC tìm chời dân Kiến Lúa
Ngón tay di sởi chi' nầu

Mây nôi rang úp chụp đỉnh đầu
Giàn đất lỏng thông mớ' con gà trụi

Vong mào cánh hồng trạc ối
Kiêu Khâm dứt giọng nho Sinh
".... triều đình

Hàng thân lơ lảo phận mình.....
..... »

Vỡ xách gió' của đồng nghén nước
Hòa thui ngon bi' lông tổ
Đại hạn tháng ba
Là' lúa rang châu châu

VỀ KINH BẮC

nhịp hai
KIỆP TRƯỚC

nắng phủ sa

Người Thơ Kê

VỚM VẾT CHÂN bãi phủ sa sông Duống
 Dựng tre lạng Cháy
 Sạt Dăm tầng mây lửa rục Phong Châu
 Chuiet phôi than đen xam dọc Sông Hồng
 Kê cướp run dưới Rặng-dông-Thân-thoại

Người Thơ Kê

Thiên Vương chạng nôi
 Lúc gặt dâu
 vớ ngựa đào ao hồ liền tiếp mái Duyệt Anh

Thiên Vương chạng nôi
 Lúc nghiệp tại
 Cờ trở nắng tế phi điệp điệp đặng nga
 Hoa gạo các triền Sông
 giải lối Sóc Sơn bay

Thập diên Diêm ruộng mở hội
 trong mắt trẻ lên năm

Trưa hè gầy rạc cảnh hoa dại
 Mái hậu cung bỏ các tha rơm
 Liều điều võ hoa xoan la' ta'
 Lụa sồng nén nghẹn búp thành xuân

Võ kinh đắp mặt ru bươm bướm
 Chười chín cây đồ' gục đứt dây bươm

gió lộng ngông

LÔNG NGÔNG trái bờ lau
 Sông Cầu xuôi bên Hát
 Đập dềnh Mộng dạ chiều tân hôn

Chười ngọc trai ai gửi lễ mừng
 Vô' ồ' đố' bờ ao sớ sấm trời

Bê lộng ngông ngược sông Hồng mùa lũ
 Cỏ lúa củ rúc chơi canh
 Giếng ngọc ềnh rông quát đêm tiên sư

I..m...m...m....ừ

Im...m...i...m...

ừ!

Mắt rôi,
 Mười bảy mười ba
 An Dương rường ôi
 Bọt bễ bờ hôn

Sông Cầu Lim

CHẤP CHỐI lá chẻ non Cầu Lim Nội Duệ
 Thế Hắc đồng đón Kiều bỏ quê Xim

Ếch Quê đường xếp đui tron go' trống
 Sáo sậu Phú Ninh rộp nắng
 Vẽ Chàng long

Đá nghiền trống con
 què đầu sườn núi Dạm
 Lúa vàng xé lổ rắc giọt tiên
 đề ngang khơi bệp,
 bát mũi khoai nướng
 Đầu rau năm xấp toạc môi

Trống Chờ thúc chín tiếng
 Chuông Trờ nên ba hồi
 Mỏ Phũ liêu Khua bên đờ Lo

Thầy phạm Huệ xênh xang năm sắc áo
Biết lông chim sáo chim di

Gái Cầu Lim Hội Huệ đa đi

Khởi Yên Thế'

NGỰA Ô TRUY lao Câu vông Yên Thế
Râu cãm rừng quanh ánh mắt sao bay

Ngựa ô truy phi một đêm đến cửa Bồ Đề
Bơm nhà khởi
Đuôi dưng mây
Hi' lửa dài
Vó chồm nghiêng ✕ Soái phủ

Nhe rãng cười

Trại Câu Vông Yên Thế' đã đi

VỀ KINH BẮC

nhịp Ba
RŨ BỤI GIÀ PHẢ

đền nhang

I

ÔNG GIÀ thả gậy
bắc cầu phao vượt bên
Bạc đầu lên núi thời cơm chiều

Bay re lá giờ trang vàng si' biếc
Áo Hai Bà dăng mấc
rừng liên miền chi chít mộ Hùng Vương

Già pha ru bụi bay mịn chuột Dó Vân
Cụ tổ hai mươi đời
cung ngựa mặt với Trần Bình Trọng
nhân quờm phượng Bắc chèo

Cụ tổ mười đời
lần đá Chiland
chen ngổ Đông quan cừu viên

Đời cha Sĩ năm Nhâm Hợi
 Kéo quân về của Nguyệt
 hỏi tôi nghịch thần
 Mặt Chúa đảo thiên
 Kéo áo che ngai
 Ne' mũi kiếm vô hình xóc tôi
 Phanh hãm nhét với một vầng dương

Đang cần nhọn móng tay
 Đhò cùm lim khắc máu
 Chốt nghe tin, giặc dui lập Sông San núi uà sang
 Vững chặt xích be' gông phá của
 cướp ngựa Hinh tham tri phóng lên đi Bắc
 dù ghen ngạo thuốc độc tam ban
 đá ngấm tủy xương từ chén rượu đêm qua

đền nhang

II

ĐÓ LỤA LẬP TRANG
 sang chui' triện quan tài
 Có người cõ ruột
 Mây uốn hàng cau cúi ngó vánh môi
 Sông trôi xa còn ngoài về ôm vông chân
 ruyền chuyền
 Bao nhiêu núi đồi Kinh Bắc
 dịch sườn thông
 sang xúm xít quanh hàng mi
 nắng đọng hồ trong

Một sớm đi làm vườn hậu
 cười rũ cỏ hoa
 rē tiếng trống chập đon Khênh

VỀ KINH BẮC

nhịp Bốn
RỒI CÙNG ĐI TẤT CẢ

ngựa

1

CRÂN KINH BẮC vua nuôi đàn linh ngựa
 cưỡi trên đông đoài
 chấp vút bi tiên cắt thịt chia da
 nhai co' uá lồi mòn đường quẽ chát đặng

Cỗ gái nhà ai đến đây cắt co'
 Ngươi hỏi chồng quanh quất của đông nam
 Dù gục khóc dưới chân thành
 Đã mất gái khấn đào hưởng lệ
 Người đời kiếp ra mô đất sấm
 đắp thêm cho vững mái lâu hoa
 Chiêu nôi cung đàn phi thủy thông dong

Crân mạc vòng lưng Chiêu Kỳ tướng quân
 phòng giữa Trường Sơn lớp lớp
 san bằng đời núi lô nhô
 vó sắt lún ba năm co' bông chằng mọc

Xuong vun kéo lên gõ đồng
Cháu bốn đời võ mã áp tai
nghe trăng đạc rộn hoang vu

Cơn thoảng khét mờ hơi ngày nguyệt chiến
năm Thân

những Việp quân công Bãng linh hầu
đổ xuống bưng beo da thị rưng

ngựa

2

CÓ MỘT THỜI
Trên lừa đến giục thôn vãng ngại ngựa
Giặc tràn sang cơ rập dỉ quan rồi

Đan binh ngựa vua nuôi
bóng lữ dơi mắt mới
Phi dài vết khói
Cánh dặng dặng quan lộ
do nép vãng lên chín ngọn Hùng Sơn

Đường nắng bay từng đám hoá hoàng
san sát rừng quóm Gia Bình Bạch Hạc
trần lên thốc ngược cơ Đốc đồng Kinh Bắc

Trước mặt cao cao rộn cánh
tốc xiêm y trăm sắc cung tân
Trên lưng nắng hạn xiêm yên cương
dưới bụng râm rề cơ dưỡn mình
uống nước mưa thỏ hoàng bách chiến

Giặc cuồng vất chân thào chạy
 đầu lâu lăn lóc vô'
 vun xương hãm cầm mốc biên thủy
 tít tít từ Tiên Yên Hà Cối
 đến Hà Giang dựng công giới xanh

Cũng từ thươ' ấy
 Cô gái quê tha' tâm Khán điêu
 bay nói đường tre liên ngọn thác
 bạc phau đỏ xuống từ vòm mây

Mắt ướt môi se không nước nơ'
 Răng đen dưng dục
 nghìn oán thù trong máu tổ tiên

Cũng từ thươ' ấy
 lính ngựa vua nuôi gọi lính người

gỗ ba hơi trống
tuyên giờ tuyết mệnh Liêu Thang

Cụ tô° chim' đời
Mở° trang Bình ngô đại cáo
Nơi thôn xa ba chén chúc mừng
Chợt thấy mây hai nhĩ Khâm trắng
Xây canh gà thét dưới đèn đồng

Cụ tô° ba đời cáo quan dưỡng bệnh
Độc trắng bông bênh trước án
Câu thơ chênh mảng gói đầu tay
Vĩa hoàng hôn xuyên Ke' liếp dờ' Khóc dờ' cười
Đứa cháu diết tôn vĩa qua cơn sốt cuối răng
Ngựa cõ' tri bước ngoài ngõ trúc
Hu' rườn hoàng hoa
Hích bồn trần

Xé' trang luận ngừ
lau gióm
lên đường

Sơ tích dấu đũa em
 nâng lụa ngang mây cảm tiếng khóc
 nhìn mây về ngon cau
 mái già thiu thiu

Di
 bứt lá xanh giũ cõi cảnh gây
 Núi cuồng lá vẫy qua trận bão

Phân kim ha Kiêu
 Khởi ly đôi thoải thoải Khúc Hân vân

Mây chực nguyên tiêu thời trần thừa thốt
 Còn trái nắng Kén gì đứng lúc qua' đèo rời

Vua băng hà
 đời hậu tất sao băng
 Sợi tóc trắng quán vông Khiêm lẫm chắp dứt

Rêu lây vẩy trán thươ' nào xua cây lúa
 nghiêng xem diều tấp xanh đảo cánh
 Đêm ngủ' gọi đầu cẩ' thach
 Hồn ma đé' ba' cũng lang thang đoi' khát tình thuy'ng

Đá Quảng nam quen lê' nghìn năm lấp sóng
 Đêm doang tay mới' Vững hậu ngủ' chung giường

Chợt nghe tin giặc dui' trần sang
 Bàn tay quân tóc khô
 che mặt
 Về quê

Chết bên cây ngâu nhóm bé' nước mưa dầy

Tiếng hi' dai ba lần triều đại đời ngời
Khoét hung sáu lần nhưng phục
đập rập tám long vãng đồ đốc
cha truyền con nối đã xơ lơ

Đền cầu lệch thích tre mô côi
Nhớ sữa mẹ gặp con ngựa út
bơm lông con uốt
đã vênh tai nghe động trống doanh lâu
nếp nếp áo châu
ngã rập

Chiến thư
dùng dấy
tử sinh

Sa trường cát bồng bến Phi
đã mấy lần thịt rách
giỡm lia dáo phạt
ngựa trút da ôm xác người phở phạt
tóc xuân mai

Ai gặp lúc tuổi măng hầu đã
 Ốc ngư phu giám mã
 Cham yên đầu rúc xuong hông
 Quăm gót thốc ngang sườn
 quật ^{ch} thảy tổng quản

Hồng rôi
 Chiến trượng không dụng
 Đeo thẻ bài nhà Chúa
 ngăn ngõ găm cò
 quanh quanh cửa Bắc cửa Đông

Nhìn tit mũi xa Khanh trượng cờ bay bụi lóc
 nghe tin về lái ngựa quân công
 Xiêm quân chúa tung ruy Rý ngộ

Chiến hi' Khai hoàn chim lìm
 binh pha lê nghênh rui liếm dêm tan

Hội Vật

CRÔNG LỚN GIẢNG VÕ ĐƯỜNG
đội bóng vòm trời cao vút

Gió thoảng du dôi lại
Mưa trũng du thốc sang
Bão hạ du dôn vang

Ba hồi chiêm lão đảo các toạ lâu
Cung mái đờ quanh thành
Kỵ sĩ' đêm qua ử' gió
Sớm nay tha' hết về Nam
Sân dân mây bỏ mộp ngồn ngang

Loa Khua nẩy thét mới đờ lực sĩ

Hiệp trấn rón hĩa lên đái Khảo sát
 Tuốt quóm trăn
 trăm vệ sĩ hai hàng tam tập Vô hoàng môn

Lê ba năm nức lòng đong vô tướng
 Vua Kén người giỏi tiên phong
 vật núi núi lãn
 ngáng sông sông gãy

Giải thưởng dân Kinh Bắc tìm ai đây
 giới phận làm công

hai tay căng sợi chỉ
 quý ba đêm không mấy động đùng to

Đặc người đồ qua cửa Ngọ
 Cờ xưa hết mây đi toà biếc lãn xem

Trống vãn thúc sát sườn Tam đảo đồ nghiêng
 Loa vãn giải núi đồi trũng trũng đi bốn hướng
 Chiêng lê thê sông Đuống
 dãn đái bãi mĩa bờ khoai đi

Một khúc cơ im gió dơi
 Trai đô ưn đặng ngả tư thành

Ai tưng buồn ngược bán xuôi
 chiều hoang rưng xê' gặp hùm
 liêu thân cứu mạng
 tránh hồ' vô học được miếng song phi

Ai xuống bê' mô ngọc trai tày người yêu dấu
 né' dưới cá mập
 bồng nên tài dụng phép thúc sion

Ai lên núi chặt ngựa voi tiến công
 giới Khoa văn chích ham rãng

Lại Riã ai thuo' bé' thích treo cây
 giới môn văn cô'

Ai vượt thác tìm vợ xưa tu Chùa Yên-tư'
 tài ngậm hơi phông bông ếch rông

Ai vào núi ba ngày ăn một hạt vừng Khô
 Chân nhái bèn ngáy Khoeo mắt của

Kia ai quen trộm gà bả thím
 miếng nân đui' trụng tuột các đường gân

Lại có ai từng quen tranh nhan đoat sắc
 tài dùng phép "chiết yêu điểm huyết"
 cõ bỏ thàng tử mô' rứt ruột voi già

Loa căng đóng da'
 Võ nghệ mười phương hội họp bắc đống cân

Đây Tổng Đông Võ giảng vào trước nhất
 Nhiều xanb vật hồng
 Cui' vac năm trăm cân nước đây
 Không Sóng Sánh

Rời Bá Ngạc Tiên du
 Từ Đàng Yên dưng
 nắm tay vờ toác đốt tre ngà
 nghiêng mình thi lễ
 mắt trâm tử ngọc với Khảo đài
 mây giải hồng y phở phát phân vua bay

Đến Bảy Rừng Khét tiếng Yên Phong
 gạt dống tre ngà
 cầm tam mĩa nhai ròn
 thổi ba ngát trời bụi trắng

Vả Ba Ngưu Siêu loại
 trê môi Khinh vạc lớn
 đứng tấn đại bàng
 lay voi đá của dinh
 nhắc bóng
 diều năm vòng bãi rộng.

Phong ba động biên' reo hò

Gái nhà quan bỏ ruộng cho gửi dịp
 Bông tẻ' rời dúi trống
 nín hơi nghe giần giạt báo liên hơi
 lay búp lá' măng tở

Hồi công buồng trăn lênh
 Bưng đôi vào
 Sử tri' vờn quanh
 lên điệu "Bạch hầu thoát trái"
 Sang điệu "Bạch hạc lưỡng si"

Gái Tam Sơn đờ dân môi trâu
 Ngực yếm phấp phồng bời ngọt
 Nhiều nho si' bứt gài tai nghên' ngõ
 Long run nghiêng thơi vắn Trính Chu

Thung thung trông chuyên
 Nhịp tới bởi
 Nhiều đo' bên trái lên
 Nhiều xanh bên phải xuống

Nhõe bụi cuốn
 Cột đồng dựng
 núi đá mọc
 ngọn chân cây đất ba gang
 vật co' dưới gã bật rề

Đất vô đai nhô lên lồm xuống
 Chông chảnh vạn chiếc mắt thuyên

Cơ xoay hướng chi' lên đông bắc
 Vay tề tề gạt gió xô về
 xem trận giao phong

Đã vào cuộc leo tay tú
Chùm trống rưng ra ròi từng quả mồm

Ồi thôi
Ba Ngạc cần môi vít gót
Bảy Kinh nhắm mắt xuống bờ
Ba Ngủ bành quai hàm chời miệng hiêm
Cồng Dong nghiêng rặng Ken Két
Giật ngang mạng mớ
Cui Sinh có một lúc này
Phẩm tước tay vua Khưa lưng lẳng

Công chiêm thời thóp
Dừng giảng chùa dứt miệng Kỳ phùng
Đốt hồng lập hai hàng cột chày
Ánh lửa loáng lũng go cật thắt
Mồ hôi người - máu nên
rưng
Song song

Rạng đông

Người toàn thấy bước ra

tiếc van người xem khiếp sợ

Cuộc tan tản mạt cát long sông

Đố nhất là ai

Quê vùng đầu đố

Vườn tay chạm giới

Tóc hát chòm sao

quy xuống

Vong về của Khuyết

lạy hai lạy

Lưng vàng rạp cỏ

Nàng chằm thì khép mắt ngảnh đi

Kén được một người

Mụ cười chềch đời mắt lạ

Vơn và đến

thơng đong thua

rời lưng lữ đi

Vua Kén dụ mười hai đồ ruy
 Triệu về kinh ban yến năm đêm
 Giọt riuu hơp hoen bô' tu'

Năn ngư' truu xuống án giái thây trăm họ
 Một lời Kháng Khái tung hô

Mai sớm Kéo quân đi nghìn dặm lãn thành xa
 Khúc quân thiếu còn mùa liوں vãn tại sông cồng

Một chiều Sa trượng mầu giun chết
 Thân mười thước đồ' ngang rung ngựa
 Phở' môi qua xum đến ngòm
 Đắp thịt đưỡng gân ngày thi' rồ' hóm xưa
 Uvát đá' bầy nhây phàn ngựa

Đêm vãng Linh Bắc
 Chuyển ngư' đề Sen chòm Sóng riuu
 Phi tân dầy hoa
 ngoai' thuy' tinh cung

người không về

Ế N BAY ĐI không hướng tìm xuân
 Lá ngọt hết rồi
 Lá đắng lại phân vân
 Muốn nuôi người con sợ đau dạ người

Rêu xoa vết chân bạn cũ
 Chè tươi cau miếng bát đan

Vẽ ngón tiếng em thơ
 Bé dài đi rồi
 Sầu lặng

Vẽ ngón cô nàng xưa cắn chặt
 cười lia dầm hạt cơm

Giờ đã năm, Suồng dẫu là tâm xuân
 Cắn chặt năm cô gà phở phát ngon

Ngựa trạm hi' ngoài dinh hiệp lộ

Gai lá' thú' nôi' nênh của' Đhân-phu xấp báo
 Gửi đến miệng em theo cánh én thuy' triêu
 Gió lật trang thú' lăm cát đo' đuong' quê

Minh ở
 "Anh đi lúa chưa' chia về....."

Linh thú

LÁ CỎM NẾP đưa hương ngay gió mẹ
Mười lần Khán gửi nước về xuôi

Linh thú đèo Mây
Vươn tay chém nửa xóc ngang sườn
Gục bên khe Vân Xuyên nước đọng

Rừng khô thoáng động gót chân người
quay gạo thắm chông đôn thú đèo Mây

Cô hặng xóm cũ ở riêng
Lat cánh Sen buộc nem lá chuối
Cũng gửi quã xưa hơi tháng giêng

trai đời Trần

CÁC CON TRAI ĐI CA'
Nợ nước xóa ơn vua

Một đũa cần đứt dây buồm
Thuyền giặc đang xô bờ Hàm tử'

Một đũa theo lốt chân hươu chạy
xúc bóng thú gầy nạt rừng Xuyên

Một đũa cười cá voi quá đảo Cò tô
lưng mạch sóng
đoạt lương nghìn hộc thóc

Một đũa ngâm thơ đàn gảy Vô Hâu
hồ' báo cúp dưới lê lưỡi máu
lê thê một vết đến Yên Kinh

Riêng một đũa gánh đôi bô xiêm áo vợ
 Tìm ăn nẻo Chi' Linh

Gặp mũi tên lạc gió chết trong sớ núi
 Vợ không kịp chôn chồng

lại lòng thông đôi bô chạy giạt

Còn đũa cuối cùng mười bốn tuổi
 Gọt rau xam rau má ruộng nhà
 chằm mười

Còn Vợ Bông thắp tới miệng beo gấm

Gái Hậu Lê

DÂY LẠC TIÊN vắt qua tường đô
Đuôi cần nẩy xế' ngựa lưu ly

Lời tóc ba nghìn dăm
Ôi gái xiêm đao ngày tuyền lửa hoàng phi

Một năm cơm khô rạn túi quờng tâu
Dừng dấy be' dôi chiêu nẩy quai'

Sét đánh phía Kinh Kỳ
Biển mất vọng tiên lâu

Qua núi Tam Tân nghe tiếng hát
Cô gái diên
ôm xác chông
lời đồng chiêm

Đan qua Khoang loang chút ánh trăng thừa
Ném xuống cầu em cỡi áo chiêu xưa

Hoàng phi bện dây đay
chăng lụa thừng
từng đêm vuốt bụng
nơi vết bào thai
Khóc âm y trước lúc ra đời

đứa trẻ

MẸ ĐÁP CHO CON mảnh chân rách
 Đui dứa đại đầu bờ re lồi
 Thời con về ở với cha

Con về
 dầu diêm nhúng bàn tay
 nâng vú
 lau mắt
 so đũa
 phơi dây áo thêm sân

Đổ chắt cây sung cây Khế
 cầm miá miá không lên
 Nặng bưng lùm ớt Chi thiên
 ai trông mã mọt

Đến một ngày nhà đông khách
 Khen con ngoan (con ngoan)
 Kiến mở cửa trên một đường phen
 Góc độ mặt ngoài vườn
 Gạt non nếp dục

Con trẻ tung tăng nhà đấm
 Nấp chân cây rơm
 dũi xe điều tròn mắt thổi tròn bong bóng lợn

Cười nô ngoài ngõ
 Nhân thêm chú bác ông bà
 Những người đầu xa (đầu ta)

Thoảng đã chiều hôm thảng thốt lạnh so vai
 dựa cột
 cầm ủ ấm áp hai con mắt
 Hời mẹ ở hồ chớm tóc tơ

Con tìm những thứ được rồi đây
 áo bông đôn rết có
 áo lụa sang hề có
 mẹ mới may
 vớ áo tìm đầu

Gọi mẹ bao giờ mẹ cũng thừa
Giọng buồn đượm
Không thấy tiếng

Cha dầm dùi cho con
đồng xeng mua kẹo
đồng xu bán dế
Tìm trong lá bán thấy gì
Mắt mẹ ở hồ chớp bóng mi

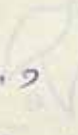
Con nghịch cha không mắng
Mẹ gọi về chia miếng bánh đa
Ngay tha hồ đánh khăn đánh đũa
Đổi về lăn lóc ngủ
Nói mẹ chim gì bay

Con tắm ao lội sông
tông ngông đi tìm hoa dại
Không chết đuối không ai hay
Không lạc nhà mẹ vẫn phân cơm đây

Có hôm cả nhà sấm sanh áo mới
đi cõ giỏ bên sông
Cõ giỏ bên sông chùng mửa lâu
phập phồng bong bóng
Con ở nhà coi nhà

Mẹ đã vuốt mép trâu giục gia
Hạ công trông rồi
Cánh se' chột bay vũ mái bếp
Ngồi giữa sân xua xua đàn kiến chi?
Kéo đống ngòm ăn giỏ mọt khoai lang

Mẹ ơi
Mẹ ơi
Con không mong giờ mưa
Con không tha' được diều
Nặng chày bỏ đi giỏ
Bây giờ mẹ ở đâu

Đêm khoanh tròn ngủ tay bưng đầu
Ngón cụt thói quen rờ ngực yếm
Ghi mảnh sần thia lia

đi xa

GẤM BA VI phủ khắp Lục đầu giang
 Mồ hôi đá Tam thành gói lụa sông Hồng
 Mất sứ nưi chùa Bạch
 thoát mạng máu xanh xui' Lang
 Bay búp măng người yếu điệu trắng long
 nâng một dãy Cai Kinh
 chạy tấp đến Cao Bằng

Vạt áo chàm vòng bạc
 Sương muối đầu năm
 Nùng Văn Văn gọi trâu Bầy hồ thức dậy
 đi gõ mõ Hùng Yên
 rủ Chui' đống lên Đống đống nga' gô

Đống đống có phố Kỳ lừa
 Hồ ởi Cô Chi
 bé con về quê xưa

Rồi cũng đi tất cả
Núi xuân nghiêng đầu
Sông xuân vừa chớp mắt
đã gọi đó Tú Xương
cánh ba cánh tư
Sang bên này tất nước ruộng Xuân hương

đi mãi

Đã đi cả

Những củ khoai mọc mầm số nhà
Hạt vãi gặm giồng phát du
từ mùa tu hú trước

Những chùm tóc ngô nâu gác bếp
Khởi vờ vờ lương đời lửa rang

Những hạt đậu xanh già nắng
ống mùa thơm

trút nhanh tuổi trẻ miệng vờ

Những bông thóc tím

đọng từng đầu nắng ngập ngừng xay

vời hết mùa đông rụi lửa

Những củ sắn lùi vàng đông màu da
Suối cạn vờ nhai

Đã đi cả

Cời trâu chạm ngô

cau tứ thì long hạt thâm quặng

Vại cà vằng mốc

bàn tay khua sạm nhân trao Duyên

Nơi cảm lờn Kê vãng Khê Khê
 mắt bản thân tờ mờ dựng rạp
 Cối giã treo dây chảo nát
 tay nhâm nắm phải bàn tay
 Cối xay đay tiếng than dài
 Xoay thân ốc vắn

Đã đi ca?

Đường Kiến chân rêu có nghe dề gọi
 Hân lã con dề đầu si

Ông rủng rủng bay đung nảy mai
 hoa mướp rơi đay cồng ngộ

Bố' chích chơ cây mít
 tiếng chân truyền Kê la' phân vắn

Triền miên đềm hē điều sáo lũng lo
 tiếng nói xa xưa cũng ai chẳng nói

Đã đi rồi

Những cuộc dọn nhà tuân du trang sử rách
 Viông quên mái tóc sợi tơ trời
 lóng lánh mạng Suông thu

VỀ KINH BẮC

nhịp Năm
còn Em

cây Tam cúc

CỎ BÀI TAM CÚC mẹp cong cong
 Rút thơm rôm nhà đi trái ô^o
 Chị gọi đời cây
 Trâu cay má đỏ^o
 Kết xe hông dừa Chị đến quê Em

Nghe cây bài tìm hơi tóc ẩm
 Em đứng lờn nũa Chị đứng đi
 Giọng si^o đỏ đen chui xấp ngựa^o
 Ô^o rôm thơm đọng tươi đường thi

Dừa được chình truyền xúng xoảng
 Dừa thừa đáo gõ ngoài thêm
 Em đi đêm tưởng điệu si^o đỏ^o
 Đời xe hông dừa Chị đến quê Em

Năm sau giấc già
 Quan Đốc đồng áo đen nạp đỏ^o
 Chả tình vãng cười Chị
 rông mây trời

Em đứng nhìn theo Em gọi đời[★]

* Tác giả phân vân giữa câu Kết này với:
 "Một chiếc xe đen đi chân trời"
 tùy bạn đọc cảm nhận. H.C.

Lá Diêu Bông

VẬY ĐINH BẢNG bông trụng của vông
 Chị thân thơ đi tìm
 Đồng chiêm ...
 Cường gia ...

Chị bảo : đũa nào tìm được Lá' Diêu Bông
 từ nay ta gọi là chông

Hai ngày Em tìm thấy Lá'
 Chị chau mày đâu phải Lá' Diêu Bông

Mùa đông sau Em tìm thấy Lá'
 Chị lắc đầu trông nắng vẫn bên Sông

Ngày cười Chị Em tìm thấy Lá'
 Chị cười se chi' ấm tròn Kim

Chị ba con Em tìm thấy Lá'
 Xoe tay phủ mặt Chị không nhìn

Tử thuở ấy Em cầm chiếc Lá
đi đâu non cuối bé?
Gió quê vì vút gọi
Diêu bông hơi .....
Ơi Diêu Đong !.....

Quả vườn ổi

Nằm trên bãi cát thủ tâm
 Sông nước sinh thuyên Em đây tới
 Có gió có bướm có đong có lái
 Trách gì ai xô giạt đến bờ hoang

EM MƯỜI HAI TUỔI tìm theo Chị
 Qua cầu bà Sấm bên cô Mũa

Đi
 ngày tháng lui tìm không thấy
 Giải yếm lông trai mãi phát cò

Cách nhau ba bước vào vườn ổi
 Chị xoay cánh ngang

Em góc cây

- Xin Chị một quả chín
  - Quả chín quả tằm tay
- Xin Chị một quả ươm
  - Quả ươm chim Khoét thủng

Léo đéo Em đi Vườn Mai sau
 Cúi nhất chiều mùa dầm quả rụng

Cơ Bông Chi

CHI ĐƯA EM đến bên này
Cheo leo mỏm đá

Bước vức
Sau khe
Thông long tơ gi - quân gót
Qua khăn buông còn buộc búp hoa lan

Ừ ừ gió thổi
Em vọng ai đâu mà hoá đá

Không trời mà không đi
Không canh gà
Không thu không
Mắt không mở
Đừng khép
Kia dây muông đại kiến Em rời

Lác đáu hoa tím rụng
Ngó rừng xanh Em hỏi ngọn nguồn

Biết rồi
 Thôi
 Nghe hoa tím hát

Ngày mười bảy tuổi
 Chợt chơi đó Co' Bông Chi

Co' Bông Chi phải cheo leo mồm đá
 ừ ừ gió thổi
 Không canh gà
 Không thu Không

suối Cam lồ

Em vắt qua' cam vàng
đầu ngọn sông Thương

Mắt tròn cười xay
Không bao giờ tuộc thấy sao mai

Ngày Chi bảo Em quên
Trang tố nữ long hồ dấn nhâm
Mắt chân đi ma' đời to' to' vô
Cuốn chiếu xa rồi thờ thần vách chiêm bao

Ngày Chi bảo Em quên
Con bạc má lại về canh chanh
Thường Em hay giận Em cha' biết

Ngày Chi bảo Em quên
Đám sông Thương không mắt
Lên ngọn Kỳ cũng vục nước rửa' chân
Không mắt

Vẽ dưới mắt xửa treo suối Cam lồ
Không mất

Ngay Chi bảo Em quên
Em tờ tưởng sao bắt Em đừng nhớ
Tha cho Em

Tha Em

"Sông Hương nước chảy đời dòng..."

HẾT NĂM PHƯỜNG
Lm nhìn năm hướng

LÀ MUỐI PHƯỜNG
Chị biết CÔN EM

tấm đêm

EM GÁNH GAO về dinh phú hộ
 Nứt vai thành sẹo lá lan đao

Em chớ nuá sang bờ duyên phận
 Cay đống bê chân Suối thác ghềnh

Tuổi đã rách và gi cho kịp
 Da mở đống tuổi sẹo ngang thân

Bụng toé dôi gâu trắng nước điếng
 Mất lúa kể tóc

Cánh bunn rùn sẹo ngang sẹo dọc
 Vết áo nghe thềm tiếng vải Kêu

Động dây rục mái đêm hồ tĩnh
 Áp vú mình trần con đẻ trụi
 Cánh tre trái áo nép thân hình
 Phấn mùa trắng thoa mở sẹo tuổi

Ai mời Em
Ai ngó Em
Chợt rưng mình dưới đèn trần trụi
Gai đâm xiên ngón tay ân tình

đếm sao

M̄AI CẢNH MẢNH GIỜNG mới vớ
 đến bao giờ tron
 Đứng cửa tay mình câu hát ời

Một tiếng buồn khoan giữa điệu
 Vi chời với nhịp lúc tan trắng
 Ai ngờ để lờng Em mười đó
 Đông đoai dưới mái Sao hôm

Một hoàng gặt dâu
 Giữa trời gầy cánh
 Nửa mắt nhìn chênh
 Giêng cạn mùa mưa

Một ông Sao Sáng
 Hai ông Sáng Sao
 Đêm chia xong Em chớ gặt dâu

Câu hát theo người leo ngọn thác

Đếm nắng

SƠN CA CHẤT NẮNG

Chuối trên chầu trút xuống mâm vàng
 Tiếng gì dưới ấy
 Có phải tiếng vàng

Tìm tiếng vàng mình
 Chui vào cửa hẹp
 Cửa Khép

Trách gì Em sáo trúc gây mê
 Trách gì Em cầm cui vớt tre
 đan lồng vàng tia
 ngọc trời mây trăm sắc uóc ao

Chi bố Em đi
 Cánh nhẹ trên sông
 Chiếc lá mở rừng
 Hạt lũng ngon gió
 Khóc đờ' chiều quê
 Ở Hương là hương

Đã con nhớ mẹ
 Có vàng rung chân
 Ở hương là hương

đêm giờ

MAY CHO EM tấm áo sồi non
 Lặng không mở' hội
 Cát cho Em hương quê' nước trâm
 Vạch đường ma' rần

Chim văng phải tên dưới bụng
 Giản mình bay qua' cao
 Buồm ngư' sắc ra rời tay tre' xé'
 Giản mình quá lộng nẩy tăn xuân
 Bồn tiếng Chi cười
 Nấp mắt Chi' trông
 Creo ngọn núi Neo đá' chỏm tai mèo
 Mắt chân rời rời

Đừng vi' thân Em hạt gạo tám xoan
 Đừng vẽ hình Em hoa đào hoa lý
 Đừng hát tình Em nẩy thủy mùa chung
 Đừng tạc mặt em lặc má' thủy cùng

Đời sau khi Em qua đời
 Sẽ đông thành phường núi

Cây đa dường xú
 Lờ lên ai hay
 Vẫn còn gió cũ
 Bao nhiêu chiều vụn đá

Mặt nắng thay mưa mở lộc non

theo đuổi

Em ơi thú' đêm mây nguyên tiêu
 Đêm hơi lìm về tẻ quai rảo bước
 Đuối tà lua nhạt
 ánh trăng dâm thắm đường Siông

Sự bởi thuong Em vườn không bo' ngo'
 Gió vào ra buối trụi hồng thui
 Sự bởi thuong Em mái nhà um co'
 Chim vào ra vách đứng cột ngời

Em về đồng chiêm đất rạn chân chim
 Em đi mưa ngâu nước ngập đời chề
 Hồ nghe đêm hơi ới a
 Lại xét mặt Em mi truong khép bóng
 Lòng tay êm mát rừng tở xa
 Lại xét tay Em đêm truong ru vông
 Rừng chân mây chia đồng sấm quê nhà

Chân Em dài đi không biết mỏi
 Má hồng Em lại nở

đông mùa nước lụt mông mênh
 Lũy thon thon cảm sao Em đời
 Đào giếng sâu rồi đứng lấp với đầu xanh

Lý lý ời khát khô cả giọng
 Tins tins ời chờ đông mảns thừa
 Chia với quết gió húng hơ
 Bơ ao sào tằm bao giờ hơ Em

VỀ KINH BẮC

nhịp sáu
ĐIỂM TRANG

Những
 HỘI
 HỀ
 KINH BẮC

Những hội hề Kinh Bắc
 Có thi nhau giết giải pháo toan hồng

CHI SỢI BÚN

Chi sợi bún
 khi quất
 Quân trăm vòng cột đình không đứt

Giã bột mười tằm
 Pháo nổ không nạng hai hàng mi mọng
 Mai về vờ vai long châu
 đứt quang hoa niên
 Mai về còn dựng quỳ dựng chiếu
 lúc dựng trướng

Tóc quân cột nhà
 Con trần đen thối thóp

Đi tìm đồng hồ nát nhau
 thân tổ ni
 Sợi bún ngà vá lại dung nhan

CHI ĂN MÍA THỐI CƠM

Bụng đau chứa hết những bãi sông xanh ngắt
 Lúa đau xém cánh tay bột nân
 Cháy phù sa ~~đ~~ chảy mặt Yên Viên

Cơm vừa chín tới
 Mả người hờ lúa rạn hồng ngâm

CHI HÁT ĐÚM

Chiếc phao si loay hoay thêm gạc vớ
 Bật trảng

Chiếc phao rồn giầy đờ' liêu thân
 Lúa xé đôi chia bên nhức gan tâm
 Người bỏ' chông đi lối mưa

non quai thao úp bụng
 Người chông bỏ' gột chân lầy ngổ' tời
 Đường sông trâu

Lời dân can đùm em về đầu
 Đắp khuya các bờ sông
 thường soi đôi mái đầu

CHI ĐÁNH ĐU

ÔM NHAU dựng đứng cán cờ
 Phất mở tóc khăn hồng váy lĩnh
 Đùi dài búp lưa
 Bàng hoàng tá chớp liêng trời xanh

CHI DỆT VẢI

LÔNG EM phau phau tìm đầu màu sởi
 Một tấm trướng giăng đèn rọi võ vãng
 Thoi chìm khách đếm năm đi rút
 Vải gột hồ hai mái nga thêm hoang

CHI THÊU GẤM

TUNG LỬA NHAN BAY

ran vớ^o vi^o Kéo

Hoa hồng vương lộng công cánh trĩ^o

Từ thuở bé biết đâu chim uyên chim thúy

Kim se dây mà biết thúy ly uyên

Một mái lầu cong Châu Long Dương lê^o

Tiệc đường Khâu áo lạnh Lưu Bình

Chi^o biếc Sợi hồng dăng mấc mấc

Chiều xuân nghẹn gió ngọn tre liềm

Đừng mũi Kim giữa mắt người ngơ ngác

Chàng Lưu Khố, miệng Dương cười

Xe đời bứt gấm chum lên tóc

Nàng Châu Long chột nhớ đêm nao

chàng bỏ học

là đêm mờ trắng mờ

chột tiếc ôi bây giờ

Bước ra thêm hong mưa

Hồi PHỤ KHÊ

Hồi Phụ Khê vào đêm nguyệt tân
 Đứng nửa đêm đèn tắt
 trong ba hồi trống dâm dề

Nhân nha thối ôi hồi cười vang âm
 bay không rời tay người mở ước
 Đa thấp đến từ đêm trước tìm nhau

Dâu trời cả đời
 Bời đời cả đời
 cột lim gãy rồi
 quồng nhung dấy thối

HỘI GIÓNG

" - Mừng tám tháng Tư
Không về Hội Gióng cũng hức mất đời "

TRĂM ĐÔI GÁI TRAI anh tú
Ngựa lông bãi rộng
Giôm văng phun lửa đốt môi

Chú bé lên ba là tướng võ nhà Trời
Ai ngờ đã mấy nghìn năm mất môi
Xuân đến lúa the
cầm gậy trẻ đi se duyên cô Tấm ông Hoàng
Vết Rồng Chi về nhưng găm lâu Cây

Hội Long Khám

Hội LONG KHÁM đêm sao chỉ chít
 Bồ đề mở lá tha' ni cô
 Thiên nam vin Khôi đi quanh chùa
 Mở Sư Thúc thấy ngay quan-huyện-Khác

Mầu đôn một cān rời
 Ngọc lan mười búp cháp
 Nền tất Sao không tất
 Giải Ngân hà giải chiếu nāng hoa

Hội vān rời quan huyện về nhà
 Quan-huyện-Khác lại làm Sư-thúc
 Ni cô ở

HỘI ĐẾN TÁM VUA TRIỀU LÝ

còn đau thơ gô
 phường rộng chen chúc
 Khoảng trời thủng nhớ tạnh thời gian

Tam tròng ngời mê ta khởi mộng
 đê' thạc sừng ~~☒~~ vào lưng rộng
 chép miệng vãng sơn ngút khởi tan

Đôi lính Chiêm thành canh của Việt
 Quê đâu quê đâu xa không về
 Tư binh gửi máu vào tay chạm
 Đứng của còn trông thấy đất Chàm
 Bất để tư binh trong sủ' xanh
 Mất hết chân trời ngời lặng tênh

Hỡi ơi Chiêu bành sao không nói
 Người ta lo dựng nghiệp lâu dài
 Ai lo việc cưới chồng cho gái mồ côi

Vi' như không có Trần Thủ Độ
 Mắt đại vua Bã biết chọn ai

Quân cơ chi' chặt
 tên Kinh Bão

Mây ngọn tay tins nước vào ra
 Vân về vết lốm canh ngà
 Đron lãn cung cầm tre' con chời'

VỀ KINH BẮC

nhịp Bảy
RỒI LẠI ĐI

LUÂN HỒI

CON ĐÁY Ư'
con đã về Kinh Bắc

Những co' Bông bhi
Vớ' để dẫu si
Những lá' Diêu bông
Vớ' đôi Xe hồng

luân lưu thụ thai qua chín đời dặng dặc
đến khi Con lọt lòng

Cây đu đu' sau nhà vĩa bầm ngọn
đôi mú' niêu đen
đi trong đêm mưa dầm
Mẹ đau trở' dạ

Sinh con ra
Tiếng tú' và xé' canh ba

báo hiệu một cơn giông
 nín lặng
 Trông liền hơi ra đi
 tung trần báo mệnh mỏng
 trong giọt lệ cười hàng mi

Con nằm thẳng trong lòng tay
 mẹ dăng nhân thế
 hai mắt trũng trũng
 mười ngày không khóc
 mười thày lang rờ rẫm
 ven giường ẩm ướt
 Mười đêm

Biền trốn chèo vượt ngục Châu Long
 Bước Sấp Qua cầu ghen tiếng

Người - Thơ Kê

Thiên Vương chẳng nói
 Chân mẹ con để mẹ cắt mịn
 Hỡi Giông dạn chiêm
 Để em về năm Khoanh lòng mẹ
 Nghe nghìn muôn năm sau
 Xoa nắn đời bầu vú lúa

Sông dài
 Cát bóng
 Nắng hồng hoang

đợi mùa

MÙA ĐÃ VỀ
 Tu hú gọi ta đi tìm mẹ
 Dãy tre xa dấu biết giải Khăn điều
 Khi gậy nẩy kê ăn mây
 đá quăng sau núi
 Hàng tre nhà yếm tra mẹ về
 lều dột đón mùa đêm
 Chi bỏ lại đi
 Mẹ cấp nón tìm
 Con lại năm trở đợi mai tu hú gọi

Như ~~ở~~ Không có mẹ từ năm biết gọi gà
 Chiếm chệp số nhà mùa một
 Xanh gì chỏm tóc lên năm

Khi cộc càu ao dư' mất chuồn chuồn
 Buồn ngu' ra rời cánh mỏng
 Ba đi mãi những đường lạng ngỡ ngát
 Nhất là' đa đàn mũ Chiêu quân
 Hát vãn' vỡ lời sấm chơ
 Gây mũ ngu' hơi đường lạ bóng cây
 rộp mát lưng gù

Chiêu la' dựa tit mũ chong chóng
 Gió mát này mẹ quạt tu' xê xê
 nẻo tan trắng

Có cô lạng giêng trái đào vạt veo
 Hỏi dặng ấy đi đâu
 Ba lên núi xa hải có' mất mèo
 Ba nhìn thấy mẹ ta xênh tiền gò nhíp
 đánh bông trên mái đình công

Ba bước vào đình ôm cột bốn người ôm
 Ba bước sang chùa lay chân Hộ Pháp
 Sau chùa tát đèm ộp oạp
 Gâu gài ai vớt mẹ ta loà loà thân trắng

Có hôm ta về thấy nơi khoai luộc
 Mặt văng mọng rách vỏ nâu hồng
 Cầm bốn que tăm bán cho em con lợn béo
 Phấn mẹ khúc nào đây
 Tăm cầm chặt bình hương
 Em bé lên ba tập khăn
 Chắp tay nhìn khoảng vô cùng

Có hôm ta lăn xuống bếp
 Cây chày sần sùi tóc chôn niều
 Một con mèo mióp ruồi chân chiều
 Lướt gió liếm gió vờn tóc rụng

Có hôm mẹ về
 Vai áo toác ba vá chằng tơ dứa
 Có hôm mẹ về
 Mặt nua của bàn tay con
 vẩy đọt đầu lạng

Có hôm mẹ về
 Miệng hé qua'na chim khoét
 Có hôm mẹ về
 Cỏ tay tròn đọt mùa gie

Không
Mẹ vẫn không về
Đã hết mùa tu hú gọi rừng xa

Mẹ không về
Đã hết mùa
Tu hú ngủ rừng xa

quả mẹ

QUẢ CHO CON
 chum như Hứng Yên
 từng gặm hết ngày thơ trẻ

Nửa đêm
 Thuyền thúng đông chiêm
 đi tìm hương lãng xa
 ngon cây đa trang hoàng Khúc mùa
 Đàn cá sông lơ lửng tư tình
 Ô' sao đen mái chèo Khua vờ trắng
 Gã lên chuông chuông đồng bình minh

Đi tìm con bướm bạc đầu
 liếc qua hoa nhài nhuộm nâu

Đi tìm con ếch công mùa rào
 Khai giá thú
 Minh con đót đốc đến mừng.

Đi tìm tóc rơi đời Kẹo
 cùm tóc hôn ghen cài Kẹo liếp
 Lướt bóng quầng trong
 Sợi cười Kẹo mùa xuân
 liã bo' tuổi xuân hồng

Đi tìm c --- xuê' gặm giường um Khói
 đêi --- in hôn
 đêm giao thừa

Đi tìm những vảnh Khăn chít đầu ngải cứu
 Khăn mùa hoa đào
 Khăn mùa hoa mai

Cúc văng sóng sánh
 Khăn nhiều tam giác
 Đầu mũi hoa lý
 đĩa trắng vẽ lạng

Cảnh cô bóng bay
 đầu sừng con nghé
 Con ngoan con nhe
 Con đi tìm mẹ
 Tre dâm lông mây
 Ao bèo chột mắt
 Bàn tay mẹ cắt
 Gửi quà cho con

Oi chiều Kim Bắc
 Chuông chùa nhuộm Sơn

VỀ KINH BẮC

nhịp cuối
VỀ VỚI TA

nhớ

SAO KHÔNG THỂ Khep cửa buồng
 thương nhớ
 đùng phong phanl mạnh áo
 dặt về nhùng ngõ lạng xưa
 Sao không quên chiêu đồ' mả
 Con rô rạch ngược
 Nùng cong mùa thờ
 Cơm nghèo thươ' trước
 A bê ghé ỡi

VỀ VỚI TÔI

TA CON BÊ VÀNG
 lạc dăng chiều xanh
 đi mãi tìm sim chẳng chín
 Ba lên đôi thòng năm miếu Hai Cô
 gặm cỏ mùa xuân
 Dông dả gọi về đồng Suông
 đôi ba người lặn lội
 Đêm nay mẹ chẳng về chuồng

Ba con chào mào khát nước
 Về vườn xưa hạt nhân đã đâm mầm
 Cây ở giờ xuong chông bao đầu thu
 xấp về đánh rúp
 Ô này bả mào ra hoa

Ba con chim cu về què dầy tre
 đưa nắng ai thỏ về sân đất trắng

đưa mây lành những phương trời lạ
về tụ nóc cây rôm

Ba ru em
lớn lên em đừng tìm mẹ phía cơn mưa

Ba con phi du ao trời chạt chời
Đứng cánh bèo đo gió lặn tìm sao
lồng nước mắt con vầng Khuyển nhớ 'tô'
Vừa rụng chiều nay dềnh mặt nước
Hương Sen

Ba soi
Chi 'còn ta đập lưi tình tu'
Ngu' say rồi đời cá' đong đong

Ta con chim cu về gù dặng tre,
đưa nắng ãu thò về sân đất trắng
đưa mây lành nhùng phùng trời lạ
về tụ nóc cây rôm

Ta ru em
lời lên em đừng tìm mẹ
phía cơn mưa
(VỀ VỚI TA)

XONG CUỘC TUÂN DU

VỀ KINH BẮC
THƠ HOANG CÂM

Dâng
Hương hồn Mẹ

VỀ KINH BẮC

	<i>Dương</i>
nhịp Một	<u>CÂU KHẨN</u> Đêm Thổ' Đêm Kim Đêm Mộc Đêm Thủy Đêm Hỏa
nhịp Hai	<u>KIỆP TRƯỚC</u> Nắng phù sa Gió lông bông Siông cầu lim Khởi Yên Khê'
nhịp Ba	<u>RŨ BUI GIA PHA'</u> Đền Nhạng I Đền Nhạng II
nhịp Bốn	<u>RÔI CUNG ĐI TẤT CẢ</u> Ngựa I Ngựa II Hồi Vất Người không về Linh thú

Trai đời Trần
 Gái Hậu Lê
 Đứa trẻ
 Đi xa
 Đi mai

nhịp Năm

CƠN EM

Cây Tam Cúc
 Lá Diêu bông,
 Qua Vườn Ơi
 Co' Bông Ơi
 Suối Cam lô

HẾT NĂM PHƯỜNG
 LÀ MUỐI PHƯỜNG

Tăm đêm
 Đêm sao,
 Đêm nắng
 Đêm gió
 Theo dưới

nhịp Sáu

ĐIỂM TRANG

Những hội hè Kinh Bắc
 Thi sơi bún
 Thi ăn mĩa thời cơm
 Thi đánh đu
 Thi hát đúm
 Thi dệt vải
 Thi thiêu gấm

nhịp Đầy

Hỡi Phú Khê
Hỡi Giồng
Hỡi Long Khám
Hỡi đền Tảm Vua triều Lý

RỒI LẠI ĐI

nhịp cuối

Luân hồi
Đời mưa
Qua mẹ
VỀ VỚI TA

Nhớ
Về với ta

XONG CUỘC TUẦN DU